

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den gældende Ordning af Lodsernes Pensionsforhold indeholdes i Lodsloven af 17. April 1916 §§ 46—51, saaledes som disse Bestemmelser er ændret ved Lov Nr. 155 af 14. April 1920.

Herefter danner Den fælles Lodspensionskasse Hovedgrundlaget for al Pensionering ved Lodsvæsenet, og Medlemskab i Pensionskassen er gjort obligatorisk. Samtidig blev Lodsernes Bidrag til Pensionskassen forhøjet, og det blev bestemt, at der af Staten skulde ydes et aarligt Tilskud til Kassen.

Ifølge Lovens § 47 skulde Enkeltheder vedrørende Pensionsberegningen m. v. fastsættes i et „*Reglement for Den fælles Lodspensionskasse*“, hvilket Reglement, der ligeledes er af 17. April 1916, senere flere Gange er blevet ændret ved Resolutioner af Marineministeriet, senest under 6. August 1935. Forandringer af dette Reglement kan til enhver Tid foretages af Ministeriet, naar Forholdene gør det ønskeligt, og der blandt det tjenstgørende Lodspersonale ved de i Kassen optagne Lodserier er Stemmeflerhed derfor.

Administrationen af Pensionskassens Formue blev samtidig henlagt til Marineministeriet, medens de løbende Forretninger besørgeres af Lodsdirektøren.

Pensionskassens *Formaal* er først og fremmest at sikre Medlemmerne og disses Enker Pension; men desuden ydes der Enkerne en Opdragelseshjælp til Børn under 18 Aar og Lodserne og deres Hustruer en Begravelseshjælp; i særlige Tilfælde kan der endvidere ydes Understøttelser til Medlemmerne og til ugifte Medlemmers efterladte.

Forpligtelsen til at være *Medlem* af Kassen omfattede ikke Sundlodserierne, for hvilke der dog aabnedes Adgang til Optagelse i Pensionskassen, hvad Helsingør og Dragør Lodserier i 1917 har benyttet sig af, hvorimod Københavns Lodseri stadig har sin egen Pensionskasse.

Ret til Egenpension har enhver Lods, der efter mindst 10 Aars Tjeneste afskediges paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag.

Pensionen beregnes paa Grundlag af den efter det fyldte 35. Aar tilbagelagte Tjenestetid i pensionsberettigende Stilling ved Lodsvæsenet og efter samme Skala som i Tjenestemandsløven af 12. September 1919 § 55, Stk. 6, dog at Kvotienten aftager

jævnt med voksende Indtægt. Utjenstdygtighed, der er paadraget ved Ulykkestilfælde i Tjenesten, berettiger uanset vedkommendes Tjenestetid og Alder til den til tilskadekomnes pensionsgivende Indtægt svarende højeste Pension.

Den *pensionsgivende Indtægt* udregnes som Gennemsnitsbeløbet af de i Betragtning kommende Lodseriers Bruttoindtægt pr. Lods i de sidste 10 Aar før Mandens Afskedigelse eller i hele hans Tjenestetid, saafremt denne ikke har været i 10 Aar.

Ingen Egenpension (Grundbeløbet) kan overstige 3 000 Kr. aarlig.

Enkepension udgør $\frac{3}{5}$ af den Pension, som Manden oppebar ved sin Død, eller hvortil han vilde have været berettiget, hvis han paa Dødsdagen var blevet afskediget. Desuden udbetales der Enken for de første 3 Maaneder efter Mandens Død en Efterindtægt, som for Enken efter en tjenstgørende Lods er 3 Gange Enkepensionen for et Kvartal, og for en Enke efter en pensioneret Lods er Forskellen mellem den afdøde Mands Pension og Enkepensionen for nævnte Tidsrum.

Den højeste Enkepension (Grundbeløbet) udgør 1 200 Kr. aarlig.

Ved Ændringen i Lodsloven af 14. April 1920 blev der imidlertid tilvejebragt Hjemmel for i det Omfang, Pensionskassens Ydeevne tillader det, at udbetale et saakaldt *Pensionstillæg*, som for Tiden andrager 60 pCt. af Grundbeløbet for Egenpensioner og fra 60 til 95 pCt. af Grundbeløbet for Enkepensioner, saaledes at *Maksimum* for Tiden er henholdsvis 4 800 Kr. og 2 340 Kr. aarlig.

Reglerne om *Fortabelse af Pensionsret* m. m. svarer i det store og hele til Tjenestemandsløvens Regler om Fortabelse af Ret til Egen- og Enkepension.

Understøttelse kan efter Forsvarsministerens Bestemmelse af Kassen midlertidigt ydes til et pensionsberettiget Medlem, der paa Grund af Sygdomsforfald ikke tager Del i Lodsførtjenesten. Denne Understøttelse udgør Halvdelen af den til vedkommendes Tjenestealder svarende Pension. Endvidere kan Ministeren, saafremt et pensionsberettiget ugift Medlem ved sin Død efterlader sig Forældre eller andre, hvis eneste Forsørger han bevislig har været, tilstaa de efterlevende en midlertidig eller